

PROP DE VOSALTRES

Les inscripcions de religió a l'escola

Un any més tracto aquest tema en el meu comentari setmanal. Ho faig des de fa temps per dos motius igualment importants: per convicció personal i per l'obligació adquirida com a Bisbe d'orientar el Poble de Déu en les diferents circumstàncies de la vida.

La convicció personal es va anar gestant a mesura que les experiències, fent classe de religió a les escoles i amb les lectures sobre aquesta qüestió, em van anar proporcionant una comprensió global sobre la necessitat de respectar el dret de tota persona i tota família a rebre un ensenyament d'acord amb les seves pròpies conviccions. L'ensenyament de la religió, emmarcat dins una educació integral de l'alumne en la qual tots els coneixements tenen la seva importància en el seu desenvolupament, afavoreix el creixement personal i li reporta una més àmplia visió de la realitat. Com sabeu, els aprenentatges no es redueixen només al pla del coneixement, sinó també al de les actituds i procediments susceptibles de ser ensenyats i, per descomptat, apresos.

L'obligació d'orientar els cristians em ve imposada per les paraules de Jesucrist i pel sentir i fer de tots els pastors al llarg de la història. Sempre hem volgut fonamentar en les veritats de la fe l'actuació honesta i amorosa dels cristians en la seva vida diària. Hem recordat de forma constant la coherència entre veritat, celebra-

ció i vida. Poso a la vostra consideració unes paraules del papa Francesc sobre el tema educatiu: «Si l'escola prescindeix o, pitjor encara, exclou els pares, les seves creences, els seus valors, el seu patrimoni espiritual i moral, estaria realitzant una greu amputació en l'educació dels nens, privant-los d'una dimensió essencial per a les seves vides». Així mateix, demana que els professors de les escoles catòliques siguin «professionals», però, per sobre de tot, «coherents», i espera que aquest sigui l'aspecte «distintiu» d'aquests col·legis. «Els nens i joves tenen dret certament a rebre una educació de

qualitat, impartida amb competència i professionalitat, però, sobretot, necessiten una educació de qualitat humana, moral i espiritual, i per a això és imprescindible el testimoni i coherència dels professors. Aquest ha de ser un aspecte fonamental i distintiu de l'escola catòlica.»

El Papa reconeix que hi ha «moltes dificultats i obstacles» als quals s'enfronten els professors «en aquest moment particularment complex de la història» i, per això, els agraeix la seva «dedicació, compromís, il·lusió i generositat».

Em sembla que tant les dificultats observades per la influència negativa

d'una part de la nostra cultura, quan intenta que allò sagrat i transcendent desaparegui de l'espai públic, com quan es nega la possibilitat d'una educació en virtuts i conviccions, no afavoreixen una educació integral. També, crec que quan alguns responsables escolars posen obstacles per impedir la inscripció en aquesta matèria amb arguments puerils o apel·lant a una pretesa aconfessionalitat de l'Estat, de l'escola o de la mateixa família, s'obliden del respecte a la llibertat educativa individual, llibertat tantes vegades reclamada amb grans suports mediàtics i expressions, a vegades, injurioses o blasfemes. Costa de creure que molesti a algú l'educació integral de les persones que ho sol·liciten.

Novament, el meu agraïment a tots aquells que es preocupen per complir les normes escolars i als que imparteixen la classe de religió i afavoreixen l'educació integral dels nostres infants i joves. Per descomptat, als alumnes i pares que trien aquesta matèria, bé per augmentar els coneixements de la pròpia cultura o bé per coherència amb la seva fe cristiana.

Finalment, la petició de tots els anys: apunteu-vos a la classe de religió. Completarà la vostra formació i us ajudarà, amb l'estil de Jesucrist, a practicar la solidaritat i a evitar l'egoisme.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Acord per a la rehabilitació de l'església de Rosselló

Representants del Departament de Cultura, de la Diputació de Lleida, del Bisbat de Lleida i de l'Ajuntament de Rosselló, es van reunir el passat 8 de març per tirar endavant el projecte de rehabilitació de l'església de Sant Pere de Rosselló, el campanar del qual es va esfondrar a finals del mes de gener de l'any passat.

A la reunió, les institucions van acordar el finançament de la primera fase de rehabilitació de l'església, el cost de la qual és de 224.053 euros. D'aquests, un 34%, és a dir 74.835 euros, és

assumit pel Bisbat de Lleida. La resta d'aportacions són: 77.557 euros per part del Departament de Cultura; 53.776 euros a càrrec de la Diputació de Lleida, i 17.884 euros per part de l'Ajuntament de Rosselló.

Aquesta primera fase de rehabilitació s'iniciarà entre finals de maig i principis del mes de juny, per tal que l'església pugui entrar en funcionament aquesta mateixa tardor. Consistirà en l'arranjament de la coberta, així com la rehabilitació del cor i del paviment interior. Durant les obres es dei-

xarà preparada la base de la futura reconstrucció del campanar, que està prevista per al 2018, mentre es busca el finançament corresponent.

CERCA DE VOSOTROS

Las inscripciones de religión en la escuela

Un año más abordo este tema en mi comentario semanal. Lo hago desde hace tiempo por dos motivos igualmente importantes: por convicción personal y por la obligación adquirida como Obispo de orientar al Pueblo de Dios en las distintas circunstancias de su vida.

La convicción personal se fue gestando poco a poco, a medida que las experiencias en las escuelas dando clase de religión y las distintas lecturas sobre esta cuestión me proporcionaban una comprensión global de la necesidad de respetar el derecho de cada persona y de cada familia a recibir una enseñanza de acuerdo con sus propias creencias. La enseñanza de la religión, enmarcada dentro de una educación integral del alumno en la que todos los conocimientos tienen su importancia en su desarrollo, favorece el crecimiento personal y le reporta una más amplia visión de la realidad. Como sabéis, los aprendizajes no se reducen sólo al plano del conocimiento, sino también en el de las actitudes y procedimientos susceptibles de ser enseñados y, por supuesto, aprendidos.

La obligación de orientar a los cristianos me viene impuesta por las palabras de Jesucristo y por el sentir y hacer de todos los pastores a lo largo de la historia. Siempre hemos querido fundamentar en las verdades de fe la actuación honesta y amorosa de los cristianos en su vida diaria. Hemos recordado de forma constante la coherencia entre verdad, celebración y vida. Pongo a vuestra consideración unas palabras del papa Francisco sobre el tema educativo: «Si la escuela prescinde o, peor aún, excluye a los padres, sus creencias, sus valores, su patrimonio espiritual y moral, estaría realizando una grave amputación en la educación de los niños, privándolos de una dimensión esencial para sus vidas». Asimismo, pide que los profesores de las escuelas católicas sean «profesionales», pero, sobre todo, «coherentes», y espera que este sea el aspecto «distintivo» de estos colegios. «Los niños y jóvenes tienen derecho ciertamente a recibir una educación de calidad, impartida con competencia y profesionalidad, pero sobre todo necesitan una educación de calidad humana, moral y espiritual, y para ello es imprescindible el testimonio y coherencia de los profesores, este debe ser un aspecto fundamental y distintivo de la escuela católica.»

El Papa reconoce que hay «muchas dificultades y obstáculos» a los que se enfrentan los profesores «en este momento particularmente complejo de la historia» y, por ello, les agradece su «dedicación, compromiso, ilusión y generosidad».

Me parece que tanto las dificultades observadas por la influencia negativa de una parte de nuestra cultura, cuando intenta que lo sagrado y trascendente desaparezca del espacio público, como cuando se niega toda posibilidad de una educación en virtudes y convicciones, no favorecen una educación integral. También, creo que cuando algunos responsables escolares ponen obstáculos para impedir la inscripción en esta materia con argumentos pueriles o apelando a una pretendida aconfesionalidad del Estado, de la escuela o de la misma familia, se olvidan del respeto a la libertad educativa individual, libertad tantas veces reclamada con grandes apoyos mediáticos y expresiones a veces injuriosas o blasfemas. Cuesta creer que moleste a alguien una educación integral para las personas que la solicitan.

De nuevo agradezco a todos aquellos que se preocupan por cumplir las normas escolares, a quienes imparten la clase de religión, a los que favorecen una educación integral de los niños y jóvenes. Por supuesto, a los alumnos y a los padres que eligen esta materia, bien por aumentar sus conocimientos de nuestra cultura o bien por coherencia con su fe cristiana.

Por último, la petición de todos los años: apuntaos a la clase de religión, completará vuestra formación y os ayudará, con el estilo de Jesucristo, a practicar la solidaridad y a evitar el egoísmo.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Cançons, poemes i testimonis per recaptar fons per als refugiats

La solidaritat dels lleidatans i les lleidatanes va tornar a quedar palesa el passat 4 de març en el concert de sis corals a l'església de Sant Joan. El motiu, recaptar fons per als camps de refugiats. El temple es va omplir, i en total es van recollir 1.692 €.

Davant del drama que estan vivint milers de persones que han hagut de fugir de la guerra, la Coral Maristes Montserrat, amb la col·laboració de l'entitat Lleida Pels Refugiats, va organitzar aquest concert. «Volem acollir» va ser el títol de l'espectacle, que va combinar el cant coral, amb testimonis i recitació. Cinc cors, dirigits per Blanca Julià: Coral Xiròia, Coral Sícoris, Coral Garrampem, Coral Valfogonina i Coral

de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova, que van interpretar deu cançons intercalades per diversos testimonis de refugiats i voluntaris, així com per poemes llegits pels Rapsodes del Segre.

La segona part també va tenir la mateixa estructura, però en aquesta ocasió va ser la Coral

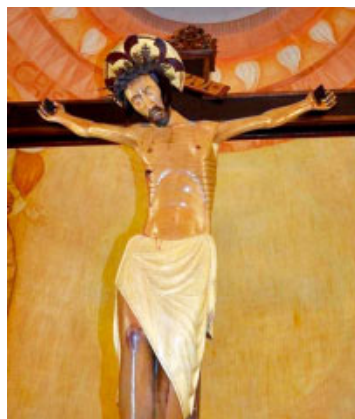
Maristes la que va interpretar nou peces, sota la batuta de Gerard Riu. Els cantaires van estar acompanyats per Eduard Espinet, al piano, i David Escolà, al saxo. Uns 160 cantaires van participar en aquesta acte solidari, que va comptar amb la presència del bisbe Salvador.

Viacrucis al Sant Crist de Balaguer

El que va començar com una activitat pastoral de la Parròquia Mare de Déu del Carme de Lleida, ben aviat s'estengué a tot l'arxiprestat de la «Seu Vella». Més tard, s'hi afegí l'arxiprestat «Perifèria», i ara ja hi participen algunes parròquies dels pobles del Bisbat.

Enguany el Viacrucis s'ha celebrat el diumenge 5 de març, i ha congregat a més de 200 persones que s'han desplaçat a Balaguer per a participar-hi.

Els pelegrins es reuniren a la falda del santuari i van anar pujant per la muntanya del Calvari fins arribar a la basílica-santuari del Sant Crist, tot recorrent les estacions del Viacrucis que hi ha a la muntanya. Com sempre, el

Viacrucis ha estat una pregària i meditació sobre la Passió i Mort de Jesucrist, molt ben preparat per la Parròquia de la Mare de Déu del Carme, i amb unes veus que convidaven al recolliment, a la meditació i a la pregària.

Una vegada al santuari, el seu rector, Mn. Pau, va donar la beninguda als assistents i els va convidar a convertir-se al Senyor i a ser persones de pregària. Per la seva part, les germanes Clarisses van recordar la llegenda de l'arribada del Sant Crist a Balaguer per mitjà d'una dansa, que motivava a la trobada amb el Crist. El bisbe Salvador que presidia el pelegrinatge va felicitar les parròquies per unir-se a fer activitats conjuntes, i els va animar a ser parròquies acollidores que no es cansin mai d'anunciar a Crist i el seu missatge. El Viacrucis acabà amb el rès del Parenostre i la benedicció per part del bisbe Salvador.

Conxita López Torres

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «No posem mai condicions a Déu! Fiar-se del Senyor vol dir entrar en els seus desig-
nis sense pretendre res» (13 de febrer de 2017).

@Pontifex: «Jesús és l'amic fidel que mai no ens abandona: fins i tot quan pequem, espera amb paciència que tornem a Ell» (5 de març de 2017).

@Pontifex: «Aquesta Quaresma mireu de jeure amb un somriure, i no amb cares llargues» (10 de març de 2017).

@Pontifex: «El camí de l'amor a l'odi és fàcil. El de l'odi a l'amor és més difícil, però porta a la pau» (11 de març de 2017).

Festa de l'Aigua d'Almacelles

El bisbe Salvador va presidir a la Parròquia de Nostre Senyora de la Mercè d'Almacelles, el passat 2 de març, la Missa d'acció de gràcies de la Festa de l'Aigua. La celebració de l'Eucaristia, solemnitzada per la coral de l'Associació de les Mestresses de Casa d'Almacelles, «Veus del Roser», va ser l'acte per excel·lència de la festa. Diversos veïns de la població es van vestir amb els abillaments típics del 1910, any en què es va inaugurar el canal d'Aragó i Catalunya. En l'acte hi van assistir les autoritats locals, així com les pubilles i els hereus. Almacelles, un any més, es va vestir de festa per commemorar l'arribada de l'aigua.

L'Acadèmia Mariana convoca l'edició 150 del Certamen Marià

Amb motiu del centenari de les aparicions de la Verge a la Cova de Iria, a Portugal, l'Acadèmia Mariana de Lleida ha convocat l'edició número 150 del Certamen Marià (literari i audiovisual), en honor a la Mare de Déu de Fàtima del Santuari Diocesà de Tàrraga. L'edició d'enguany estarà organitzada en quatre seccions. La primera, oberta a la participació dels escriptors que vul-

guin fer la seva aportació poètica; la segona, dedicada a treballs d'investigació; la tercera, destinada a escolars que aportin la seva composició literària; i la quarta, a treballs audiovisuals. El termini per a la presentació de les obres acaba el 27 de juliol. El solemne acte final del certamen se celebrarà el pròxim 1 d'octubre de 2017, al Paranimf de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Xerrada missionera a Bell-lloc

La comunitat parroquial de Bell-lloc d'Urgell, juntament amb el seu rector Rubén Dario, i dins de la sessió de catequesi de comunió i confirmació, va acollir el P. Ramon Ribas, jesuïta, que ha estat missioner 30 anys al Txad.

Va ser el passat 1 de març, Dimecres de Cendra. La sessió va començar amb la imposició de la cendra als infants, adolescents i als qui van voler participar-hi. Seguidament, el P. Ramon Ribas va donar el seu testimoni explicant als infants i joves què és la

Infància Missionera i com els nens poden ajudar des d'aquí a altres nens del món, i què es fa amb les seves

aportacions i la seva pregària. Els va mostrar fotos de projectes realitzats amb les aportacions d'Infància Missionera i, després, va continuar el seu testimoni repassant els seus trenta anys al Txad.

Els nens i joves van estar molt atents i li van fer moltes preguntes. A més, els va mostrar els estris que al Txad fan servir per menjar, caçar i treballar al camp... Els infants i joves es van quedar molt sorpresos i agraïts.

Delegació de Missions

Antoni Puigverd

REFLEXIONS

Quaresma i llibertat

En altres temps, menjar carn durant els dies quaresmals era pecat, en canvi ara peca socialment qui no idolatra la gastronomia. Durant la Quaresma, el recol·liment s'imposava, ara s'imposa a tot arreu el carnaval infinit. No hi ha res que sigui tan oposat a la vida actual com la Quaresma, la desaparició pública de la qual és percebuda socialment com la victòria de la modernitat sobre la repressió, de la llibertat sobre la submissió, de la felicitat sobre la foscor. L'ideal de vida contemporani respon a aquell pensament d'Oscar Wilde: «Els meus desigs són ordres per a mi». Ara bé, si gràcies a l'alliberament de totes les contencions i a l'addicció a tots els plaers haguéssim progressat tant, la nostra societat no necessitaria antidepressius, l'agressivitat no presidiria les nostres relacions, la insatisfacció no corcaria tantes vides i no necessitaríem tantes dosis setmanals de petites i constants satisfaccions (objectes de consum o plaers d'usar i llençar).

La Quaresma ha perdut tot el prestigi social potser perquè interpel·la molt a fons la societat actual. És un viatge depuratiu, el que proposa: quaranta dies al desert lluitant contra els tirànics diables del desig. Quaranta dies atrevint-nos a prescindir d'allò que ens esclavitzava, precisament perquè ens ve tant de gust. Quaranta dies enfortint la musculatura de l'esperit mitjançant la renúncia. No és lliure qui no és capaç de dir «no» al desig. Per tant, si la Quaresma proposa renunciar als plaers, no ho fa en nom de la repressió, sinó al contrari: per amor a la llibertat.

AGENDA

- **Diumenge, 2 d'abril.** Visita pastoral del Sr. Bisbe a la parròquia d'Ivars de Noguera.
- **Dimarts, 4 d'abril.** A les 12 h, inauguració de la reforma de l'Acadèmia Mariana.
- **Dijous, 6 d'abril.** A les 19.30 h, conferència «Celebrar la presència de Déu», a càrrec de Joan Viñas. Organitza IREL. Aula Magna de l'IEI.
- **Dissabte, 8 d'abril.** A les 21 h, concert de Setmana Santa a la Catedral.
- **Diumenge, 9 d'abril.** Diumenge de Rams: A les 12 h, Missa presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral; a les 19.30 h, Processó dels Dolors.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 3. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: 13,41c-62) / Sl 22 / Jo 8,1-11]. Sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i màrtir; sant Nicetas, abat.
- 4. ■ Dimarts** [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, religiós franciscà.
- 5. ■ Dimecres** [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31-42]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-

1419), prevere dominicà, de València (on se celebrarà el proper 5 de maig); santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

6. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Guillem, abat.

7. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims 1651 - Rouen 1719), prev., fundador dels Germans de les Escoles Cristianes

(FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

9. ■ Diumenge vinent, Diumenge de Rams, Passió del Senyor (lit. hores: 2a setm.) [Processó: Mt 21,1-11. Missa: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2, 6-11 / Mt 26,14-27,66 (o bé, més breu: 27,11-54)]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria.

Diumenge V de Quaresma

COMENTARI

Jo sóc la resurrecció i la vida. Ho creus això?

Ezequiel, *cantor d'amors de veu deliciosa*, exerceix el ministeri profètic als inicis de l'exili. Valorant el culte, veu com un gran càstig haver deixat Déu el seu Poble sense la *glòria* de la seva presència al Temple.

Però el càstig és pedagògic, no definitiu.

Jo obriré els vostres sepulcres, i us en faré sortir, Poble meu. Llavors sabreu que Jo sóc el Senyor.

Sobretot *us infondré el meu esperit* que és font de Vida en superlatiu.

L'antítesi paulina *Esperit-carn* adverteix que el nostre *estar* en l'Esperit depèn del seu *habitar* en nosaltres de forma viva.

La contraposició abasta l'ésser, l'obrar i el viure a nivell dinàmic-existencial.

Per a l'Apòstol *carn i Esperit* són opcions actives de la persona que actua a la recerca de si mateix o en l'obertura cap a Déu i els altres.

Dels 7 *senyals* miraculosos (3 paral·lels als *miracles* sinòptics, 3 ben semblants i l'exclusiu de les Noces a Canà), a Jn el retorn de Llätzer a la vida és el relat més extens i clou la sèrie dels 7.

Llätzer, el fill de la viuda de Naïm i la filla de Jaire (més que «ressuscitar» accedint a una vida totalment nova), són retornats a la mateixa vida d'abans.

El diàleg de Jesús amb Marta segueix l'estil de Jn que fa avançar la Revelació mitjançant el diàleg.

Jo sóc la Resurrecció i la vida. Ho creus això?, pregunta Jesús; i Marta respon: *Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu*, perquè la fe en la vida eterna és fruit de la fe en la persona de Crist. Si de debò creiem en Crist, Paraula eterna de Déu, aollirem amb fe el seu missatge.

Mn. José Luis Arín

► Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo sóc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

► Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingues l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

► Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 11,1-45) (Versió abreujada)

En aquell temps, les dues germanes de Llätzer enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimesu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llätzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

► Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Esto dice el Señor Dios:

«Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os sacaré de ellos, pueblo mío, y os llevaré a la tierra de Israel. Y cuando abra vuestros sepulcros y os saque de ellos, pueblo mío, comprenderéis que soy el Señor. Pondré mi espíritu en vosotros y viviréis; os estableceré en vuestra tierra y comprenderéis que yo, el Señor, lo digo y lo hago —oráculo del Señor».

► Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,8-11)

Hermanos:

Los que están en la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pero si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justicia. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, las hermanas de Lázaro le mandaron recado a Jesús diciendo: «Señor, el que tú amas está enfermo». Jesús al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no es para la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella». Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo se quedó todavía dos días donde estaba. Sólo entonces dijo a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea». Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedó en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá». Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará». Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección en el último día». Jesús le dijo: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?». Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo». Jesús se conmovió en su espíritu, se estremeció y preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?». Le contestaron: «Señor, ven a verlo». Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!». Pero algunos dijeron: «Y uno que le ha abierto los ojos a un ciego, ¿no podía haber impedido que este muriera?». Jesús, conmovido de nuevo en su interior, llegó a la tumba. Era una cavidad cubierta con una losa. Dijo Jesús: «Quítala la losa». Marta, la hermana del muerto, le dijo: «Señor, ya huele mal porque lleva cuatro días». Jesús le replicó: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?». Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; yo sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado». Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, sal afuera». El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar». Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.